

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **M. P.**

skazanego z art. 200 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 2 października 2025 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosków obrońców

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 15 lipca 2024 r., sygn. akt II Ka 48/24

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 3 października 2023 r., sygn. akt II K 1227/21

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Obrońcy M. P. – adw. R. M. oraz adw. M. K. – w złożonych kasacjach wnieśli – w trybie art. 532 § 1 k.p.k. – o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15 lipca 2024 r., sygn. akt II Ka 48/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 3 października 2023 r., sygn. akt II K 1227/21 – do czasu zakończenia postępowania kasacyjnego.

Adw. R. M. złożony wniosek motywował zasadnością i doniosłością sformułowanych zarzutów kasacyjnych, a przede wszystkim dwóch odrębnych zarzutów wskazujących na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art.

439 § 1 pkt 2 k.p.k. Nadto, obrońca podniósł, że skazany do dnia zatrzymania (tj. 1 października 2024 r.) pozostawał jedynym opiekunem dla swej żony – M. P., która od kilku lat leczy się w związku z zaburzeniami depresyjnymi i lękowymi. Obrońca w tym zakresie odwołał się do dokumentacji medycznej.

Adw. M. K. nie przedstawił jakichkolwiek motywów, które uzasadniałyby wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

W myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

W utrwalonym orzecznictwie Sąd Najwyższy przyjmuje stanowisko, że podstawą uprawniającą do odstąpienia od zasady wykonalności orzeczenia z chwilą jego uprawomocnienia (art. 9 k.k.w.) – i tym samym zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. – są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest, lub ma być wykonane. Nie mogą natomiast stanowić przyczyny wstrzymania wykonania orzeczenia okoliczności, które związane są z ciężkimi skutkami dla skazanego, wynikającymi z wykonania orzeczenia (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r., sygn. akt II KK 410/04). Przy rozpoznawaniu wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia należy również uwzględnić rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Odnosząc się do powyższych uwag, stwierdzić należy, że wstępna kontrola kasacji wniesionych w niniejszej sprawie, nie daje podstaw do jednoznacznego uznania przedstawionych w nich zarzutów za oczywiście zasadne, a tym samym przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Stanowiska skarżących nie podzielił również prokurator, na którym ciąży prawny obowiązek podejmowania czynności procesowych w każdym przypadku rażącego i oczywistego naruszenia prawa. W tym zatem aspekcie wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zawierają podstaw do ich uwzględnienia. Podkreślić

jednak należy, że dokonana na tym etapie analiza złożonych kasacji nie przesądza o kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Najwyższy, które to rozstrzygnięcie musi być poprzedzone pogłębioną analizą i oceną podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Natomiast przywołane w jednym z wniosków względy rodzinne skazanego M.P. – związane ze stanem zdrowia jego żony – same w sobie nie mogą być podstawą wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, albowiem tego rodzaju okoliczności nie są przydatne do oceny zasadności podniesionych zarzutów kasacyjnych. Wypada zauważyć, że prezentowane w tym przedmiocie argumenty mogą ewentualnie uzasadniać zastosowanie odpowiednich instytucji, które ustawodawca przewidział w Kodeksie karnym wykonawczym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]